

[Korsgaard.]

der dog er en vis Hæderlighed i den; vil jeg bestemt paastaa, at dette som Slægting at sige god for en Ting ikke gør Ansvaret mindre. Altsaa, hvis Forskønnelsesforeningen somsaadan ikke i øvrigt har vist sin Inkompetence til at udtale sig om slige Forhold, maa jeg hævde, at det er fuldstændigt at skyde ved Siden af at sige, at det, at der i en given Situation findes Slægtskabsforbindelse, skulde bevise, at nu begaas der Overgreb. Jeg maa altsaa hævde, at for saa vidt som Forskønnelsesforeningen overhovedet har nogen Adkomst til at udtale sig om sligt, har den det i dette Tilfælde saavel som i andre, idet denne noksom nævnte Slægtskabsforbindelse er saa aabenbar for enhver, at den ikke paa nogen Maade kan dække Foreningen overfor Kritik, men tværtimod maa opfordre den til at være varsom.

Jeg maa hævde, at kgl. Bygningsinspektør Varming for saa vidt ogsaa har sagt god for Bygningens Skønhed, idet han har sagt, at han kunde ikke se nogen Løsning, som var bedre. Han sagde, at Opgaven som saadan maaske ikke kunde løses, men det kommer jeg tilbage til senere. Den Opgave, der er stillet, er jo nemlig i allerhøjeste Grad, ved Siden af at være en arkitektonisk Opgave, tillige en teknisk Opgave, og med Hensyn til Teknik mener jeg at have lige saa gode Forudsætninger for at kunne tale med som de fleste af dette Tings ærede Medlemmer.

Saa rettede det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen og med ham det ærede Medlem Hr. Holstein og maaske ogsaa det ærede Medlem Fru Elna Munch sine Indvendinger mod det nye Teaters Teknik i Forbindelse med det gamle Teaters. Hvor paa bygger ærede Medlemmer dette deres Skøn? Ja, jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Holstein bygger det paa sit eget Skøn, og naar man nu en Gang er saaledes indrettet, at man overhovedet ikke tror paa andet Skøn end ens eget, er den Opgave meget simpel, hvor man skal henvende sig for at faa at vide, om dette eller hint er rigtigt. Men hvis man er saaledes indrettet, at man mener, at det er rimeligt at spørge Mennesker, som har visse Forudsætninger for at kunne udtale sig om Sagen, bliver Spørgsmaalet jo straks noget vanskeligere, idet det for saa vidt er en sørgelig Kendsgerning, at Sagkundskaben paa mange Maader er uenig, ligesom f. Eks. de politiske Partier. Derfor er det ogsaa altid svært at vide: Hvor skal jeg gaa hen for at faa at vide, om dette eller hint teknisk set er godt?

Man har fra Undervisningsministeriets Side, spurgt af Udvalget, gaet den naturlige Vej, nemlig til Teatrets Ledelse, og hvem træffer man saa paa dér? Ja, man træffer paa en Mand, som efter det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser ikke har Autorisation, Hvor det ærede Medlem maa kende lidt til Livets Værdier, hvis han tror, at det at have Autorisation i Virkeligheden betyder nogen Verdens Ting! Det ærede Medlem Hr. Holstein har ligesom min Ringhed f. Eks. taget et Par Eksaminer, men det at tage en Eksamen gør saamænd Sagen hverken synderlig værre eller bedre. Det afgørende bliver: Hvordan er Manden indvendig fra med eller uden Eksamen? Det at faa en Eksamen kan være ham en Hjælp paa Vejen, men det er kun en Hjælp og intet andet, overfor andre Forhold nytter det saamænd ikke at have taget selv den allerfineste Eksamen. De Mænd, der virkelig rager op, er det altid Mænd med Eksamen, er det altid Mænd med Autorisation? Jeg tror det saa sandelig ikke, jeg vil netop antage, at Manden uden Eksamen og Manden uden Autorisation ofte har svært ved at komme frem, saa naar han er kommet frem, ligger deri højst sandsynligt en vis indre Dygtighed, som for mine Øjne er tusindfold mere værd end en eller anden tilfældig Eksamen, selv om den er et nok saa fint Laud. Jeg maa indtil videre gaa ud fra, at Scenemesteren — Titler er mig i denne Forbindelse ogsaa ligegyldige, enten de er medfødte eller de senere er tilegnede — har været i Besiddelse af en saadan teknisk Dygtighed, at man har anset ham for den bedste.

Denne Mand har man altsaa spurgt, hvorledes det nye Teater, teknisk set, vilde komme til at staa til det gamle; og han har udtalt — paa Teatrets Vegne, for saa vidt —, at han kunde ikke se rettere end, at det nye Teater, saaledes som det nu foreslaas, teknisk set ligger bedre, end hvis det byggedes Ryg mod Ryg mod det Teater, vi nu har. At dette at lægge det nye Teater helt ovre paa den anden Side af Tordenskjoldsgade skulde gøre de tekniske Indretninger lettere, forekommer mig højst usandsynligt, idet der dog saa bliver Gadeafstanden mellem de to Teatre; og selv om en Gadebredde ikke er nogen uhyre Vejlængde, er det dog en Vejlængde. Som Teatret her foreslaas bygget, kan alle og enhver se, at dér ligger Scenerne begge to nær ved Magasinerne, og saa vidt min tekniske Forstaaelse rækker, begriber jeg ikke, med hvilken Ret nogen tør angribe Teknikken i det, som her er opstillet. Men de gør det maaske